PLANUL DE STAT AL REPUBLICII POPULARE ROMÂNE PE ANUL 1949

Expunere în fața Marii Adunări Naționale

27 Decembrie 1948

Onorat prezidiu, tovarăşi miniştri, tovarăşi deputaţi,

Vă supunem spre discutare şi aprobare proiectul primului plan de stat al Republicii Populare Române.

Alcătuirea acestui plan, care coordonează activitatea diverselor sectoare economice, sociale şi culturale, constitue un moment important, deschide o etapă nouă pe drumul construirii socialismului în ţara noastră.

Care sunt condiţiile în care pornim la realizarea planificării economiei noastre?

In timp ce în ţările capitaliste se ascut contradicţiile politice şi se înrăutăţeşte starea economică, forţele păcii şi ale progresului, în frunte cu Uniunea Sovietică, se întăresc şi se desvoltă pe zi ce trece. Blocului sguduit de contradicţii interne al imperialiştilor aţâţători la război i se opune lagărul democratic, format din popoarele iubitoare de pace. Creşte şi se întăreşte colaborarea politică şi economică între Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară.

Pe plan intern, condiţiile în care pornim la planificarea economiei noastre sunt, pe de o parte, faptul că puterea politică se află în mâinile celor ce muncesc, iar pe de altă parte că lupta de

clasă se ascute pe măsura înaintării noastre pe drumul socialismului.

Planificarea economiei nu e — aşa cum au vrut s'o prezinte teoreticienii burghezi şi social-democraţi — o operaţiune posibilă sub orice regim politic şi social, în orice împrejurare. Planificarea economiei presupune existenţa unor anumite condiţii indispensabile, şi anume: smulgerea puterii politice şi economice din mâna capitaliştilor, conducerea politică a statului de către clasa muncitoare, organizarea de către ea a principalelor mijloace de producţie, existenţa unei evidenţe a acestor mijloace.

Discutând cu scriitorul englez Wells, tovarăşul Stalin a spus :

„Până nu vă veţi elibera de capitalişti şi până nu veţi renunţa la principiul proprietăţii particulare asupra mijloacelor de producţie, nu veţi avea o economie planificată".

Deabia după naţionalizarea principalelor întreprinderi industriale, de transport, bancare şi de asigurări, la 11 Iunie 1948, deabia după ce clasa muncitoare a luat sub conducerea sa directă aceste întreprinderi, au fost create premizele necesare pentru planificarea economiei şi, ca urmare, s'au putut lua o serie de măsuri de reorganizare a sectorului industrial, bancar şi de circulaţie a mărfurilor.

Fabricile au fost grupate în centrale industriale, după obiectul lor de producţie. Intreprinderile, sub conducerea noilor directori-muncitori, lichidează starea de desorganizare în care fuseseră lăsate de către capitalişti. Prin efortul clasei muncitoare, devenită conştientă de faptul că deţine aproape în întregime principalele mijloace de producţie din sectorul industrial, producţia industrială creşte, programele fixate de ministere sunt executate şi depăşite. In locul haosului contabil, provocat intenţionat de capitalişti pentru a-şi ascunde astfel beneficiile, se introduce o contabilizare riguroasă a tuturor cheltuelilor şi veniturilor.

Toate acestea, împreună cu organizarea sistemului de credit, restructurarea sistemului fiscal, ca şi întărirea comerţului de

stat, constitue elemente care ne dau posibilitatea întocmirii — la câteva luni dela naţionalizare — a primului plan de stat.

Trebue menţionat că planificarea cuprinde sectoarele în care statul deţine totalitatea sau imensa majoritate a mijloacelor de producţie — industria, transporturile — precum şi o parte din sectorul agricol, proprietatea statului, ca şi institutele de credit, comerţul de stat şi cooperatist, dată fiind natura lor socialistă.

In ceeace priveşte sectorul particular în agricultură, cu cele circa 3.500.000 de gospodării individuale, i se pun sarcini a căror realizare constă în a asigura aprovizionarea cu materii prime a industriei, satisfacerea nevoilor populaţiei urbane şi ţărăneşti cu produse alimentare şi punerea la dispoziţie a cantităţilor de produse agricole necesare schimburilor cu străinătatea.

Tovarăşi deputaţi,

Trebue să subliniem că toate realizările de mai sus, care constitue premizele planificării noastre economice, nu ar fi fost posibile fără ajutorul politic şi economic dat de marea Uniune Sovietică. Ajutorul economic s'a manifestat atât prin importante uşurări succesive ale obligaţiilor ce derivă din tratatul de pace, cât şi prin convenţii comerciale şi de colaborare economică, încheiate pe baza unei perfecte egalităţi de drepturi.

Mărirea producţiei industriale a devenit posibilă numai datorită materiilor prime, semifabricatelor şi utilajului de bază livrate de către Uniunea Sovietică. Aceste livrări au asigurat îndeosebi redresarea industriei noastre siderurgice, precum şi activitatea industriei textile.

In domeniul colaborării economice trebue să subliniem importanţa deosebită a societăţilor mixte sovieto-române — „sovromuri" — care contribue în mod hotărîtor la desvoltarea industriei petrolifere, chimice şi forestiere, a transporturilor noastre maritime, fluviale şi aeriene, precum şi a noii noastre industrii de tractoare.

De o însemnătate deosebită pentru noi este şi preţiosul ajutor tehnic pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, dându-ne astfel posibilitatea să folosim uriaşa experienţă a Ţării Socialismului.

Astfel, relaţiile economice tot mai strânse cu Uniunea Sovietică nu numai că au ajutat şi ajută la întărirea puterii economice a Republicii Populare Române, dar ne pun şi la adăpost de consecinţele catastrofale ale gravelor dificultăţi economice de care sunt cuprinse ţările cu sistem capitalist.

Relaţiile economice şi politice cu ţările de democraţie populară au deasemenea o mare însemnătate. In faţa noastră se deschide perspectiva desvoltării acestor relaţii, în sensul complectării reciproce a economiilor respective şi a coordonării eforturilor în lupta împotriva imperialismului şi pentru construirea socialismului.

Dar condiţiile politico-economice obţinute prin sprijinul hotărîtor al Uniunii Sovietice şi prin luptele grele şi pline de sacrificii ale clasei muncitoare, sub conducerea partidului nostru, fac nu numai posibilă, ci şi necesară planificarea economică. Dece? Pentrucă planificarea economică este una din pârghiile de desvoltare ale economiei socialiste pe care am început s'o construim.

Intr'adevăr, în locul desvoltării spontane, anarhice şi oarbe, caracteristice modului de producţie capitalist, care duce inevitabil la crize, haos economic, şomaj şi mizerie, economia socialistă se bazează pe o desvoltare coordonată a tuturor ramurilor şi unităţilor economice, ţinând seama de necesităţile generale ale economiei socialiste.

Pe când în orânduirea capitalistă mobilul întregii activităţi economice este profitul, în economia socialistă, în locul concurenţei duşmănoase între diferitele întreprinderi, există o colaborare strânsă şi armonioasă între toate unităţile de tip socialist, toate contribuind la realizarea ţelului socialismului: ridicarea

permanentă a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii.

Aceasta nu este cu putinţă decât dacă se planifică şi se coordonează sarcinile fiecărei unităţi, ale fiecărei ramuri industriale, ale fiecărui sector economic, transformând, aşa cum spunea Lenin încă din 1918, întregul mecanism economic al statului într'un organism economic care să lucreze în aşa fel încât milioane de persoane să fie conduse în acelaş plan.

In acest sens, Constituţia Republicii Populare Române, în art. 15, prevede:

„Statul îndrumează şi planifică economia naţională în vederea desvoltării puterii economice a ţării, asigurării bunei stări a poporului şi garantării independenţei naţionale“ [1].

Tovarăşi deputaţi,

Planul pe care îl prezentăm astăzi este un plan de un an. Ne-am hotărît să întocmim primul Plan de Stat al Republicii Populare Române numai pe anul 1949 din următoarele considerente:

a) în primul rând, necesitatea de a planifica economia ţării cât mai urgent — planul trebuind să înceapă la 1 Ianuarie 1949 — nu dădea răgaz suficient pentru un studiu mai amplu cerut de un plan de lungă durată;

b) în al doilea rând, acest studiu ar fi cerut material statistic şi documentar, întocmit pe baze ştiinţifice, special pregătit în vederea planificării; iar acest material este abia în curs de pregătire;

c) în al treilea rând, nici experienţa noastră, atât a aparatului tehnic cât şi a cadrelor din economie, nu îngăduiau elaborarea unui plan pe o perioadă mai lungă.

Care sunt obiectivele politico-economice pe care le urmăreşte planul de stat pe 1949?

---

[1] „Constituţia Republicii Populare Române“, 1948, pag. 51.

Primul obiectiv constă în consolidarea realizărilor economice efectuate în ultima perioadă de massele muncitoare din ţara noastră, întărirea independenţei noastre naţionale şi asigurarea condiţiilor necesare pentru construirea socialismului în Republica Populară Română.

Aşa cum ne învaţă Lenin şi Stalin, aşa cum ne învaţă experienţa Uniunii Sovietice, construirea socialismului nu este cu putinţă fără o puternică industrializare. Iar această industrializare trebue făcută prin desvoltarea în primul rând a industriei grele, a industriei producătoare de mijloace de producţie.

Deasemenea industrializarea constitue o condiţie esenţială pentru întărirea economiei ţării noastre ca un inel în lanţul ţărilor antiimperialiste.

Pe această linie călăuzitoare a mers Conferinţa naţională a Partidului Comunist Român în 1945, când a considerat ca o sarcină de bază pentru ţara noastră desvoltarea industriei grele. Numai desvoltând industria grea vom putea pune în valoare toate bogăţiile solului şi subsolului nostru, vom putea produce maşini şi utilaj pentru celelalte industrii, vom asigura desvoltarea transporturilor, vom desvolta agricultura, punându-i la dispoziţie maşini agricole, unelte, îngrăşăminte, vom putea electrifica ţara, vom mări productivitatea muncii şi vom reuşi astfel să punem din ce în ce mai multe produse la îndemâna celor ce muncesc, ridicându-le nivelul de trai şi cel cultural.

Un alt obiectiv pe care-l urmăreşte planul pe 1949 este depăşirea cu 40% a valorii producţiei globale industriale din anul 1948.

Acest obiectiv este posibil de realizat deoarece în 1949:

a) vom importa mai multe materii prime necesare industriilor decât în 1948, şi aceasta în primul rând datorită sprijinului puternic dat de U.R.S.S.;

b) vom produce în ţară o serie de maşini şi unelte pe care până acum le importam;

c) vom putea mări capacitatea de producţie a multor întreprinderi prin reînnoirea utilajului şi lichidarea gâtuirilor;

d) vom pune în funcţiune unităţi industriale noi;

e) în sfârşit, vom mări, printr'o serie de măsuri, productivitatea muncii.

Prin depăşirea cu 40% a valorii producţiei globale industriale din 1948, noi lichidăm — în ansamblul industriei — rămânerea în urmă faţă de perioada de dinainte de război, iar în unele sectoare depăşim chiar cu mult această perioadă.

Un alt obiectiv politico-economic al planului e pregătirea şi realizarea în domeniul agriculturii a măsurilor care să asigure îndrumarea acestui sector spre socialism, în special prin înzestrarea agriculturii cu maşini şi unelte, prin întărirea fermelor de stat şi a staţiunilor de maşini şi tractoare, precum şi prin organizarea şi desvoltarea diferitelor tipuri de cooperative.

Realizarea planului nostru de stat trebue să ne pună la dispoziţie mijloacele materiale pentru întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Alt obiectiv politico-economic al planului pe 1949 este îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale masselor muncitoare. Aceasta se va realiza prin mărirea producţiei mărfurilor industriale de larg consum, prin desvoltarea şi extinderea comerţului de stat şi cooperatist, prin intensificarea schimbului dintre sat şi oraş, care să lărgească baza de aprovizionare alimentară a populaţiei salariate, cât şi posibilităţile de aprovizionare ale ţărănimii muncitoare.

In sfârşit, un alt obiectiv urmărit de plan este pregătirea condiţiilor necesare pentru întocmirea şi realizarea viitorului plan de stat de lungă durată.

In acest scop, în anul 1949 se vor studia şi pregăti o serie de lucrări de investiţii, menite să creeze noi ramuri industriale şi să mărească potenţialul industriei naţionale, se vor face prospecţii şi explorări în scopul descoperirii unor noi bogăţii miniere, se vor studia posibilităţile locale de desvoltare economică com-

plexă pe regiuni, se va perfecţiona evidenţa statistică şi se vor elabora standarde pentru un număr de produse principale ale economiei naţionale.

INVESTIŢIILE

Tovarăşi deputaţi,

Obiectivele urmărite de planul nostru pe 1949 apar deosebit de limpede dacă privim investiţiile care au fost prevăzute.

Noi socotim că din acumulările ce se vor realiza prin amortizări şi alocaţii bugetare să destinăm pentru investiţii pe 1949 o sumă de 82 de miliarde de lei, din care 7 miliarde pentru terminarea lucrărilor începute în anul 1948.

Suma aceasta, rod al eforturilor celor ce muncesc, deşi e considerabilă (de 3,7 ori mai mare decât cea investită în 1948) — şi va trebui depusă o muncă îndârjită a tuturor pentru a o putea realiza — e totuşi departe de a corespunde necesităţilor de desvoltare a economiei noastre şi de a satisface nevoile noastre culturale şi sociale chiar pentru anul 1949.

A trebuit deci să structurăm repartiţia acestei sume în aşa fel ca obiectivele ce ni le propunem să poată fi atinse. Deaceea, din totalul de 82 de miliarde de lei destinaţi investiţiilor, noi prevedem prin proiectul de plan ca cea mai mare parte să fie alocată scopurilor productive. Astfel propunem ca:

47,2% să fie alocate investiţiilor pentru mijloacele de producţie industrială,

21,2% pentru transporturi şi căi de comunicaţie,

11,2% pentru sectorul cultural şi social,

9,3% pentru administraţia de stat,

9,4% pentru agricultură şi silvicultură,

1,7% pentru comerţul interior.

In spiritul liniei partidului de a se pune accentul pe industria de bază, noi am prevăzut să fie alocate industriei grele şi celei extractive 36,8% din totalul investiţiilor şi 10,4% indus-

triei uşoare. Deasemenea, din cele 21,2% din totalul investiţiilor destinate transporturilor şi comunicaţiilor, mai mult de jumătate (11,8% din total) sunt prevăzute pentru căile ferate.

Trebue să menţionăm că, separat de investiţiile prevăzute în planul pe 1949, mai trebue să contăm pe alte importante investiţii ce vor avea loc în întreprinderile cu participaţie sovietică şi în „sovromuri".

Efortul pe care îl face poporul nostru în anul care vine, prin aceste investiţii, trebue să-şi dea, şi-şi va da, roadele sale printr'o creştere a producţiei industriale şi agricole, precum şi a productivităţii muncii, deasemenea prin creşterea acumulării socialiste, care va asigura reproducţia lărgită socialistă şi ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Desigur că o parte din aceste investiţii se va resimţi imediat prin creşterea producţiei, dar o altă parte, destul de însemnată, îşi va da roadele abia în anii următori.

Să trecem acum la cercetarea sumară a sarcinilor date de Planul de Stat pe 1949 principalelor ramuri industriale.

INDUSTRIA

Valoarea producţiei globale a industriei din Republica Populară Română, socotită la preţurile din 31 Decembrie 1948, va creşte în anul 1949 cu 40% în comparaţie cu producţia anului 1948.

In ramura siderurgiei, determinantă pentru desvoltarea întregii economii a Republicii Populare Române, se va depăşi cu 35% nivelul producţiei de fontă din 1948. Producţia de oţel Siemens-Martin va întrece cu 16% pe cea din 1948, iar producţia de laminate finite va fi cu 30% mai mare decât în 1948.

Pentru a se realiza această producţie, vor trebui să se execute lucrările de investiţie care să asigure o funcţionare continuă şi în condiţii mai bune a instalaţiilor celor mai importante, să mărească capacitatea actuală de producţie, să creeze şi să lărgească bazele materiale pentru o desvoltare ulterioară.

In acest scop, printre lucrările de investiţie în siderurgie s'au prevăzut: reconstrucţia şi mărirea capacităţii a trei furnale înalte şi a două cuptoare Siemens-Martin, construcţia a două cuptoare noi Siemens-Martin, începerea realizării a două laminoare, dublarea capacităţii cocseriei dela Reşiţa. Pentru asigurarea nevoilor industriei noastre siderurgice cu cocs, se va începe construirea unei cocserii pe bază de cărbune de Valea Jiului.

In cursul anului 1949 se va extrage cu 24% mai mult minereu de fier decât în 1948. Această cantitate este departe de a asigura nevoile actuale ale industriei siderurgice. Deaceea se vor face lucrări de deschidere la diferite mine de fier şi lucrări de explorare în diferite regiuni pentru descoperirea de noi zăcăminte de fier. Se vor lua măsuri pentru folosirea minereurilor de fier de calitate inferioară.

Metalurgia prelucrătoare va trebui să facă o cotitură hotăritoare, îndreptându-se pe linia desvoltării producţiei de utilaj necesar industriei, agriculturii şi transporturilor, ocupând astfel un loc de frunte în desvoltarea economiei naţionale.

In anul 1949 producţia metalurgiei prelucrătoare va întrece cu 35% pe cea din anul 1948.

Această producţie va trebui să asigure în mare parte îndeplinirea planurilor de investiţii în toate sectoarele economiei naţionale. O importanţă deosebită se va da echipării sectorului petrolifer, executându-se o cantitate de utilaj petrolifer cu 132% mai mare decât în 1948; metalurgia prelucrătoare va da o contribuţie însemnată în mecanizarea agriculturii, producând cu 40% mai multe unelte şi maşini agricole decât în 1948. Pentru buna funcţionare şi desvoltare a transporturilor de orice fel, se vor produce diferite materiale care vor întrece cu 25% producţia din 1948.

Pentru lărgirea şi perfecţionarea tehnică a bazelor de desvoltare a metalurgiei prelucrătoare, peste 70% din fondurile de investiţii alocate acestei ramuri industriale vor fi folosite pentru procurare de maşini-unelte, aparataje şi instalaţii.

In industria petroliferă va continua creşterea producţiei de ţiţei, începută în anul 1948, extrăgându-se cu 13,7% mai mult ţiţei decât în 1948.

Pentru a se mări ritmul creşterii producţiei şi pentru a se asigura o exploatare în condiţii favorabile şi în viitor, se vor continua şi intensifica cercetările pentru descoperirea de noi zăcăminte de petrol, destinându-se în acest scop 13% din fondul de investiţii alocat industriei petrolifere.

Se vor face lucrări de foraj reprezentând 48,2% în plus faţă de 1948, dintre care foraj de explorare cu 83,5% şi foraj de exploatare cu 31,3% mai mult decât în 1948.

Indeplinirea sarcinilor de mai sus şi crearea bazelor de desvoltare ulterioară a industriei petrolifere vor fi asigurate printr'o reînnoire şi dotare masivă cu utilaj petrolifer, reprezentând 39,5% din fondul de investiţii alocat industriei petrolifere.

Se vor face lucrări de refacere şi regrupare a instalaţiilor de rafinării, printre care şi instalarea unei rafinării în Moldova, apropiind astfel unitatea prelucrătoare de sursa de materie primă.

Se va acorda o atenţie crescândă gazului metan, care prezintă o importanţă deosebită pentru economia naţională, atât ca materie primă pentru industria chimică, cât şi ca un combustibil care să înlocuiască păcura şi lemnele. In cursul anului 1949 se vor executa lucrări de investiţii în vederea desvoltării exploatărilor. Se vor executa 21 de sonde de exploatare şi 5 sonde de explorare.

Se va extrage cu 15% mai mult cărbune decât în 1948, iar din cantitatea totală extrasă 55% vor fi cărbuni din Valea Jiului, spălaţi şi triaţi. Se vor efectua lucrări de prospecţie şi explorări pentru mărirea rezervelor actuale şi identificarea zăcămintelor noi, în special pentru huilele cocsificabile din Banat. Se vor mecaniza lucrările de abataj.

Intensificarea şi lărgirea exploatării de lignit, ameliorarea produselor obţinute vor constitui o preocupare specială în anul 1949. Se va extinde mecanizarea extracţiei la bazinele importante

de lignit, se vor executa lucrări miniere de deschidere, necesare creării de noi rezerve la exploatările existente, se vor construi două instalaţii de ameliorare a ligniţilor.

Industria energiei electrice va asigura nevoile crescânde ale industriei în anul 1949 şi va executa unele lucrări de desvoltare strict necesare care să-i permită să facă faţă cerinţelor economiei naţionale până la stabilirea planului de electrificare generală a ţării şi începerea lucrărilor prevăzute în acest plan.

Producţia de energie electrică în uzinele publice va fi cu 7,6 % mai mare decât în 1948.

Se vor face lucrări pentru mărirea puterii instalate.

Industria electrotehnică, rămasă în urma celorlalte ramuri industriale, va trebui să fie întărită pentru a satisface nevoile de utilaj electric ale economiei naţionale. Se va desvolta fabrica de electromotoare „Dinamo" şi se va începe construirea unei fabrici de contori electrici.

In industria chimică se va păşi la refacerea generală a instalaţiilor şi se va începe desvoltarea unei industrii puternice pe baza materiilor prime de care dispunem din abundenţă (gaz metan, sare, petrol, lemn etc.).

Valoarea totală a producţiei în industria chimică va depăşi cu 51 % pe aceea din anul 1948. Se vor înregistra creşteri însemnate faţă de 1948 la o serie de produse importante. Astfel, soda caustică va depăşi producţia anului 1948 cu 13 %, acidul sulfuric cu 40 %, negrul de fum cu 31 %. O creştere importantă va fi la producţia tananţilor.

Se va da o atenţie deosebită construcţiilor de unităţi noi. In cadrul „Sovromchim"-ului se va construi o mare fabrică de amoniac, acid azotic şi îngrăşăminte. Se vor construi două fabrici de negru de fum, patru fabrici de tananţi şi altele. Aceste construcţii vor consuma 55 % din fondul de investiţii alocat industriei chimice.

In industria lemnului, producţia de cherestea va depăşi cu 38 % nivelul din 1948. Se va transporta la fabrici tot materialul

lemnos exploatat și aflat în depozite intermediare, precum și toate doborîturile de vânt. Se va intensifica acțiunea de mecanizare a transporturilor de bușteni, organizând folosirea rațională a materialului de tracțiune achiziționat în 1948 și construind noi căi ferate forestiere. Se vor monta 7 fabrici noi, cu utilaj existent, în imediata apropiere a masivelor forestiere. Fabricile prelucrătoare de lemn vor produce mobilă de tip popular și vor desvolta producerea de case prefabricate.

In industria materialelor de construcție se va intensifica ritmul de producție și se vor lua măsuri de desvoltare ținând seama de volumul mare de construcții prevăzute în planul pe 1949 și de perspectivele reproducției lărgite, care va trebui să devină o lege în economia noastră.

Se va produce cu 37% mai mult ciment decât în 1948, iar producția de geamuri trase va depăși cu 59% pe cea a anului 1948. Capacitatea totală de producție la geamuri trase va fi mărită prin construirea unei secțiuni noi la fabrica de geamuri Mediaș.

In ramura industriei ceramice, producția de cărămizi refractare va marca o creștere importantă, contribuind la buna funcționare a industriei siderurgice și a altor ramuri industriale. La cărămizile de silică se va depăși producția din 1948 cu 136%.

Producția în industria bunurilor de consum, destinată să satisfacă nevoile masselor muncitoare, va spori în mod simțitor, datorită asigurării și lărgirii bazei de materii prime prevăzute în Planul de Stat pe 1949 și a lucrărilor de investiție ce se vor executa în acest sector.

Țesătoriile de bumbac vor depăși cu 17% producția anului 1948, țesătoriile de lână vor produce cu 11% mai mult decât în 1948, iar la țesături de mătase vegetală producția va depăși cu 47% pe cea a anului 1948. Se vor produce tricotaje a căror cantitate depășește cu 183% pe cea produsă în 1948. Producția filaturilor de in și cânepă va marca o creștere importantă.

O sarcină generală pentru industria textilă va fi îmbunătăţirea calităţii produselor şi lărgirea sortimentului.

Desvoltarea industriei textile va fi asigurată prin măsurile ce se vor lua pentru a reduce gâtuirea existentă între capacitatea insuficientă a filaturilor în raport cu aceea a ţesătoriilor. Creditul alocat pentru investiţii în industria textilă va fi întrebuinţat aproape în întregime pentru mărirea capacităţii de producţie totală a filaturilor: se vor achiziţiona şi monta două filaturi de bumbac, o filatură de cânepă, se vor desvolta filaturile de lână.

Se va produce cu 58% mai multă încălţăminte decât în 1948.

In industria alimentară se vor lua măsurile necesare pentru desvoltarea tuturor ramurilor ei şi se va realiza o depăşire apreciabilă faţă de producţia anului 1948 la principalele produse alimentare.

Producţia conservelor de carne va depăşi cu 272% pe cea a anului 1948. Se va pescui de două ori mai mult peşte decât în 1948.

In industria laptelui se va produce lapte pasteurizat şi refrigerat într'o cantitate de trei ori mai mare decât cantitatea prelucrată în industrie în 1948. Producţia brânzeturilor în întreprinderile naţionalizate va fi de şase ori mai mare decât în 1948, iar cea de unt presat cu 450% mai mare ca în 1948. In vederea realizării acestor sarcini se va organiza colectarea laptelui, mărindu-se totodată capacitatea de colectare.

Se vor produce paste făinoase într'o cantitate care să depăşească cu 330% pe cea din 1948.

In industria uleiurilor se va mări capacitatea de producţie cu 20%, capacitatea de depozitare a seminţelor cu 40% şi a uleiurilor cu 35%.

Producţia de zahăr va creşte cu 17% peste cea a anului 1948.

Industria spirtului va realiza în cadrul planului pe 1949 cu 34% mai mult alcool decât în 1948, iar producţia de tutun va depăşi cu 14% producţia anului 1948.

Intregii industrii i s'au fixat următoarele sarcini generale: îmbunătăţirea calităţii produselor, creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost.

Imbunătăţirea calităţii produselor va fi urmărită prin elaborarea şi generalizarea standardelor de stat şi prin controlul respectării lor în toate domeniile.

Ridicarea productivităţii muncii va trebui să imprime industriei noastre ritmul rapid de creştere a producţiei caracteristic industriei socialiste. Planul pe 1949 prevede o creştere a productivităţii muncii de cel puţin 15% faţă de aceea dela finele anului 1948. Pentru atingerea acestui scop se vor stabili norme de măsurare şi verificare a productivităţii muncii în toate ramurile industriale şi se va generaliza introducerea muncii în acord, aplicându-se timpii de acord medii progresivi; se vor generaliza planurile tehnologice, se vor lua măsuri pentru ridicarea calificării profesionale a cadrelor, se va întări disciplina în muncă.

Reducerea sistematică a preţului de cost va trebui să fie o sursă de acumulare pentru economia R.P.R. Reducerea preţului de cost va trebui să rezulte din ridicarea productivităţii muncii, micşorarea consumurilor specifice de materiale, combustibil şi energie electrică, suprimarea de cheltueli inutile, reducerea cheltuelilor de regie, în special a celor administrative etc.

Reducerea preţului de cost în toate ramurile industriei va arăta că clasa muncitoare a ştiut să folosească ca un bun gospodar mijloacele de producţie, a căror proprietate a cucerit-o.

AGRICULTURA

In planul de stat pe 1949 noi dăm o atenţie deosebită agriculturii. Dacă ridicarea nivelului material al celor ce muncesc

dela sate și orașe, dacă progresul țării noastre și construirea socialismului sunt direct condiționate de o puternică industrie, însăși desvoltarea acestei industrii puternice este legată și de desvoltarea agriculturii.

Intr'adevăr, primind dela industrie produsele necesare sectorului agricol, acesta va trebui să asigure o aprovizionare îndestulătoare cu alimente pentru clasa muncitoare și va trebui să furnizeze materia primă necesară industriei naționale.

Planul pe 1949 prevede o producție agricolă vegetală a cărei valoare va întrece cu cel puțin 40% valoarea producției agricole vegetale din 1948, și anume: cu cel puțin 14,5% la cereale, cu 74% la leguminoase, cu 80% la plante industriale. Astfel se vor produce cu 9% mai multe grâne decât în 1948, cu 26% mai mult porumb decât în 1948, cu 76% mai mulți cartofi decât în 1948, cu 155% mai multe semințe de floarea soarelui decât în 1948, cu 25% mai multă sfeclă de zahăr decât în 1948.

Se va extinde cultura plantelor textile: producția de bumbac va fi cu circa 480% mai mare decât în 1948, iar producția de in și cânepă va crește cu 104% față de 1948.

In domeniul zootehniei vom pune accentul pe creșterea animalelor de rasă, sporind cu circa 9% numărul cabalinelor, cu 17% numărul bovinelor și cu 100% cel al porcinelor.

Cum ne gândim să realizăm aceste sarcini prevăzute în plan?

Aceste sarcini se vor realiza prin îmbunătățirea felului de muncă în agricultură, prin mărirea suprafețelor de însămânțat și a producției medii la hectar, prin mărirea numărului și productivității vitelor.

In scopul îmbunătățirii condițiilor de muncă și al ridicării nivelului material și cultural al țărănimii muncitoare:

a) Se va desvolta rețeaua stațiunilor de mașini și tractoare și se va îmbunătăți această rețea din punct de vedere organizatoric, sporindu-se randamentul mașinilor agricole.

Centrala stațiunilor de mașini și tractoare va înființa în cursul anului 1949, în cadrul planului, cel puțin 20 de stațiuni

noi şi va spori parcul de maşini agricole cu 1.500 de tractoare şi 1.100 de batoze.

Printr'o raţională folosire a maşinilor agricole, costul lucrărilor executate cu aceste maşini nu va trebui să depăşească costul muncilor cu animale. Ţăranilor săraci şi cooperativelor li se vor acorda înlesniri şi precădere.

In vederea desvoltării într'un ritm cât mai rapid a unei agriculturi mecanizate, vom lua măsuri pentru fabricarea în ţara noastră a maşinilor agricole.

Din şcolile practice organizate de Centrala staţiunilor de maşini şi tractoare se vor recruta cadrele necesare în agricultură.

b) Se va consolida şi lărgi activitatea fermelor de stat, care trebue să devină un exemplu de gospodărie agricolă, îndrumând ţărănimea spre introducerea metodelor superioare de muncă în agricultură.

Fermele de stat, printr'o organizare raţională a muncii, prin mecanizarea pe scară întinsă a lucrărilor agricole, prin utilizarea de seminţe selecţionate vor ridica producţia medie la hectar, peste nivelul mediu al întregului sector agricol, cu cel puţin 27% la grâu, cu 20% la orez, 18% la floarea soarelui, 16% la sfecla de zahăr.

In cadrul A.F.S.M.-ului se va da o atenţie specială cultivării seminţelor selecţionate. Deasemenea se vor creşte în special animale de rasă pentru prăsilă.

c) Se va încuraja organizarea în mediul rural a cooperativelor de diferite tipuri, pentru o mai bună şi mai avantajoasă aprovizionare cu unelte agricole, seminţe selecţionate şi bunuri de consum, pentru folosirea în comun a mijloacelor mecanizate de producţie şi pentru o valorificare mai avantajoasă a produselor proprii.

Cooperativele de aprovizionare şi desfacere, pe de o parte, vor ajuta ţărănimea cooperatoare să scape de speculanţi, aprovizionând-o cu produsele industriale de care are nevoie, iar pe

de altă parte vor asigura aprovizionarea muncitorimii dela orașe cu produse alimentare.

Realizarea pe baze sănătoase a unei rețele largi de cooperative de aprovizionare și desfacere va deschide calea asocierii țăranilor săraci și mijlocași în gospodării colective ca o formă superioară de exploatare a pământului.

Trecerea țărănimii în gospodării colective este singurul mijloc prin care țărănimea săracă și mijlocașă poate scăpa din starea de mizerie și înapoiere. Este clar însă că aceasta trebue să aibă loc numai pe calea liberei consimțiri.

Dacă țăranii își vor manifesta dorința de a merge pe linia gospodăriilor colective, atunci statul va da sprijin țăranilor săraci și mijlocași care vor să meargă pe această linie.

Statul este hotărît să contribue la aceste gospodării colective cu pământ din rezervele sale, cu credite, să pună la dispoziția acestor unități stațiuni de mașini și tractoare în condiții deosebit de avantajoase.

Sub niciun motiv și în niciun caz țărănimea nu trebue să fie forțată să treacă la forma gospodăriilor colective.

Țărănimea săracă și mijlocașă trebue lămurită cu răbdare asupra avantajelor gospodăriilor colective.

Principiul gospodăriilor colective a fost foarte mult atacat.

Cine avea interesul să sperie și să înșele țărănimea, falsificând rostul, importanța și condițiile în care se pot înființa gospodăriile colective?

In primul rând, aveau interes moșierii, care au fost expropriați și al căror pământ a fost dat țăranilor. Aveau interes, în al doilea rând, chiaburii — baza reacțiunii la sate —, care au ținut dintotdeauna sub dominație economică pe țăranii săraci și mijlocași, pe care îi speculau.

Pentru a-și apăra interesele și a suge mai departe vlaga țărănimii sărace și mijlocașe, este lesne de înțeles că chiaburii au tot interesul să-i mențină pe țăranii muncitori în stare de

mizerie, cu mijloace de trai insuficiente pentru a le acoperi nevoile lor vitale și să-i robească.

Ce pot face în aceste condiții țăranii săraci decât să continue mizeria din tată în fiu, fiind slugile chiaburilor, umblând flămânzi, desculți și desbrăcați, vânzându-și munca de o vară întreagă pentru o strachină de mălai!

Odată hotărîți să treacă la gospodăria mare, colectivă, bazată pe munca mașinilor, gospodărie care dă un randament mare, situația țărănimii sărace și mijlocașe se va schimba radical. Avuția lor va crește, traiul lor se va îmbunătăți, ridicarea nivelului lor material le va da posibilitatea să-și ridice și nivelul cultural, să se bucure de binefacerile științei, ale civilizației.

Țăranii săraci și mijlocași trebue lămuriți că numai lor le aparține hotărîrea de a trece la noua formă de exploatare a pământului, atunci când vor fi convinși de superioritatea acestui sistem.

Desvoltarea gospodăriilor colective este un proces de lungă durată, dar nu încape îndoială că pe măsură ce se va mecaniza agricultura, pe măsură ce se va întări alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pe măsură ce se va desvolta lupta împotriva elementelor exploatatoare dela sate, țăranii săraci și mijlocași se vor convinge de marile avantaje ale muncii în comun a pământului.

SILVICULTURA

In domeniul silviculturii, accentul cade asupra refacerii și îmbunătățirii patrimoniului forestier, distrus prin exploatarea de jaf a regimurilor trecute.

In acest scop se vor face lucrări de împădurire pe o suprafață de 60.000 ha.; în vederea acestor lucrări se va spori suprafața pepinierelor, producându-se cel puțin 290.000.000 de puieți. In pădurile existente se vor face diferite amenajări pe o supra-

față totală de 1.200.000 ha., din care 145.000 ha. reprezintă amenajarea golurilor alpine.

Pentru împiedicarea degradării masivelor păduroase, se vor executa pe o lungime totală de 540.000 m. lucrări de corecție a torentelor, baraje etc.

Se vor lua măsuri pentru combaterea agenților vătămători ai pădurilor. Se va încuraja și desvolta vânatul.

TRANSPORTURI ȘI TELECOMUNICAȚII

Desvoltarea producției și intensificarea circulației de produse industriale și agricole între sat și oraș sunt strâns legate de o bună organizare a transporturilor.

Planul de stat prevede sarcini importante în legătură cu desvoltarea transporturilor pe calea ferată, rutiere, pe apă și aeriene.

In domeniul căilor ferate se prevede: sporirea traficului de mărfuri cu 17,6% față de 1948 și a traficului de călători cu 27,7% față de 1948.

Pentru realizarea acestor sarcini se vor spori mijloacele de tracțiune cu 16 automotoare, 580 de vagoane de călători, 3.650 de vagoane de marfă noi și reconstruite și 30 de locomotive de cale îngustă. Deasemenea se vor reface și restabili 92 km. de linii de cale ferată, 6.200 m. l. de poduri, 2.400 m. l. de tunele.

Se vor continua lucrările de reconstrucție pe linia Telciu—Vișeu, la triajul dela Brașov și depourile Brașov, Craiova și Roșiori. Pe liniile nou construite se vor executa lucrările necesare pentru atingerea capacităților maxime de transport.

In domeniul transporturilor rutiere se va spori rețeaua existentă cu 1.800 km. (17,6% față de 1948), desvoltându-se în special rețeaua rurală. Numărul de tone-km. transportate va spori cu 300% față de 1948. Parcul de autovehicule în funcțiune va fi sporit cu 113%.

In vederea creşterii transporturilor rutiere se va îmbunătăţi reţeaua drumurilor naţionale, refăcându-se (prin reprofilări) 672 km., executându-se reparaţii radicale la 580 km. şi tratamente de protecţie la 200 km.

Se vor reface în formă definitivă poduri de şosea în lungime de cel puţin 4.100 m. l.

Transporturile pe apă vor fi îmbunătăţite şi desvoltate în cursul anului 1949, mărindu-se parcul de vase fluviale şi maritime.

In domeniul transporturilor aeriene, numărul de tone-km. va fi sporit cu 40% faţă de 1948.

Se va desvolta reţeaua telefonică prin conectarea la reţeaua existentă a 267 de comune rurale (41% mai mult ca în 1948), prin instalări de noi circuite aeriene, în lungime de 2.500 km., prin introducerea în cablul urban a 40.000 km. de circuit nou şi sporirea cu 6% a numărului de posturi telefonice în funcţiune.

RIDICAREA NIVELULUI MATERIAL ŞI CULTURAL AL MASSELOR MUNCITOARE DIN R.P.R.

Prin desvoltarea şi întărirea sectorului socialist în economia Republicii Populare Române, prin mărirea producţiei şi a productivităţii muncii, prin desvoltarea circulaţiei mărfurilor, se vor pune bazele îmbunătăţirii situaţiei materiale şi culturale a masselor muncitoare din R.P.R.

In domeniul învăţământului, în scopul lichidării analfabetismului, planul prevede desvoltarea învăţământului preşcolar şi a celui elementar, îndreptând către şcoli cât mai mulţi din copiii până acum neşcolarizaţi.

In învăţământul mediu şi superior se va consolida reforma făcută, accentuându-se caracterul practic pe care acest învăţământ trebue să-l aibă pentru sprijinirea efortului de desvoltare economică a ţării.

Se vor lua toate măsurile necesare pentru uşurarea intrării în şcolile de învăţământ mediu şi superior a fiilor de muncitori şi ţărani, creându-se pentru aceştia posibilităţi reale de frecventare, prin înfiinţarea de cămine şi cantine şcolare.

Pentru atingerea acestor obiective, se va majora numărul şcolilor din învăţământul preşcolar la 3.140, adică cu 40%. Se vor construi 70 de şcoli elementare noi, se vor restaura şcolile existente, se vor înfiinţa 190 de şcoli medii tehnice, amenajându-se pentru fiii de muncitori internate în cel puţin 4 centre mari ; numărul căminelor studenţeşti va spori cu 30, adică cu 73%, şi cel al cantinelor studenţeşti cu 12, adică cu 50% faţă de 1948.

Se va urmări desvoltarea cinematografiei şi radiofoniei în oraşe şi sate, a teatrelor în centrele industriale, a căminelor culturale şi bibliotecilor. Cinematografele din mediul rural vor spori la 500, se vor amenaja 10 caravane cinematografice, va începe construcţia şi utilarea unui studio cinematografic pentru producţia de filme indigene. Se vor pune în funcţiune două posturi noi de radio-emisiune (Tâncăbeşti şi Timişoara), se va începe construcţia postului dela Cluj. Se vor înfiinţa 6 teatre în centre muncitoreşti şi se va spori la 10.000 numărul căminelor culturale.

In domeniul sănătăţii publice se vor urmări în cursul anului 1949, între altele, îmbunătăţirea funcţionării spitalelor, ocrotirea mamei şi a copilului, înmulţirea dispensarelor şi a circumscripţiilor medicale la sate, precum şi o mai atentă îngrijire sanitară în şcoli.

Deasemenea se vor intensifica acţiunile pentru combaterea bolilor sociale şi prevenirea bolilor infecţioase.

Numărul total al paturilor de spital va spori la 61.200, deci cu 22% peste numărul din 1948.

Numărul caselor de naştere va spori cu 24%, numărul circumscripţiilor medicale din mediul rural cu 12% faţă de 1948. Se vor construi 50 de dispensare la sate.

In şcoli se va spori numărul posturilor medicale la 600, al infirmeriilor şcolare la 337.

In cursul anului 1949 vor fi reorganizate stațiunile balneo-climaterice, pentru a fi folosite pe cât posibil pe toată durata anului în vederea ameliorării îngrijirii oamenilor muncii.

In domeniul edilitar și al gospodăriilor comunale se va urmări îmbunătățirea condițiilor de trai din regiunile respective prin desvoltarea și îmbunătățirea serviciilor comunale, utilizându-se la maximum resursele locale, desvoltându-se spiritul de gospodărie și inițiativă locală.

In acest scop se va urmări refacerea școlilor, spitalelor și a edificiilor publice, se vor îmbunătăți și desvolta drumurile județene și comunale, se vor executa lucrări de captări de importanță locală.

In domeniul circulației mărfurilor, comerțul de stat își va extinde activitatea, lărgindu-și rețeaua de desfacere cu amănuntul și contribuind la o vehiculare rapidă a mărfurilor.

Paralel cu comerțul de stat și în strânsă colaborare cu acesta, se va desvolta comerțul cooperatist, având drept obiectiv intensificarea schimburilor dintre sat și oraș.

Valoarea mărfurilor puse în circulație prin comerțul de stat și cooperatist va atinge în 1949 suma de 148 de miliarde de lei, adică cu 168% mai mult decât în 1948.

Nivelul de trai al masselor muncitoare va fi îmbunătățit prin sporirea articolelor de consum și în special a produselor alimentare, textile și de încălțăminte.

Prin comerțul de stat și cooperatist se vor desface, printre altele, 566.000 de tone de pâine, cu 70% mai mult ca în 1948, 74.000 de tone de zahăr, cu 12% mai mult ca în 1948, 12.000 de tone de paste făinoase, cu 300% mai mult ca în 1948, 250.000 hl. de lapte, 72.000 de tone de carne și conserve de carne, cu 110% mai mult ca în 1948, 126.500.000 de metri de țesături diferite, 2.100 de tone de tricotaje, 4.500 de tone de fire bumbac țărănesc, 6.200.000 de perechi de încălțăminte, 1.500.000 de perechi de opinci și 1.500.000 de perechi de șoșoni și galoși.

Desvoltarea şi îmbunătăţirea comerţului de stat şi cooperatist, sporirea circulaţiei mărfurilor, aprovizionarea la timp a centrelor mari muncitoreşti, îmbunătăţirea şi uşurarea aprovizionării ţărănimii muncitoare, îmbunătăţirea calităţii mărfurilor vor duce la îmbunătăţirea şi uşurarea vieţii celor ce muncesc, contribuind în acelaş timp la consolidarea economiei R.P.R.

Tovarăşi deputaţi,

Planul nostru de stat pe anul 1949, primul nostru plan, este o manifestare nu numai a succeselor obţinute până în prezent prin lupta clasei muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare, ci este în acelaş timp o manifestare a voinţei şi hotărîrii noastre de a îndrepta economia acestei ţări pe drumul luminos al progresului şi bunei stări.

Planul nostru dă prin cifrele sale de investiţii, prin sarcinile puse diverselor noastre sectoare, un răspuns cercurilor imperialiste aţâţătoare la război. In timp ce majoritatea cheltuelilor statelor imperialiste se fac pentru înarmări, pentru pregătiri de război, în ţara noastră peste 90% din investiţii se alocă pentru cheltueli productive, pentru desvoltarea economică şi culturală a ţării.

Noi punem în aplicare planul nostru de stat într'un moment când ţările europene înfeudate planului Marshall se conving tot mai mult că acesta nu este decât un plan de înfeudare politică şi economică, un plan de epuizare a economiei ţărilor europene şi de sărăcire a masselor muncitoare.

Eşecul planului Marshall scoate în evidenţă şi mai bine superioritatea economiei planificate, care nu poate fi pusă în aplicare decât în Ţara Socialismului, Uniunea Sovietică, precum şi în ţările democraţiei populare, care au pornit pe drumul construirii socialismului.

Planul de Stat pe anul 1949 pune în faţa întregului popor sarcini mari, sarcini a căror realizare cere o încordare puternică a tuturor energiilor.

Aducerea la îndeplinire a acestui plan se bazează pe o serie întreagă de măsuri care vor forma un tot unitar cu planul de stat: noile legi financiare, legea bugetară pe anul 1949, politica de salarizare, contractul colectiv de muncă, codul muncii etc.

Succesul planului economic este condiţionat de introducerea în viaţă a acestor măsuri şi legiuiri.

Toate eforturile noastre au drept scop întărirea şi desvoltarea regimului nostru de democraţie populară, regim care este o formă a dictaturii proletare, regim unde rolul conducător îi aparţine clasei muncitoare, având drept sprijin principal sărăcimea satelor şi drept aliat ţărănimea mijlocaşă.

Planul nostru este alcătuit în conformitate cu interesele clasei muncitoare şi ale ţărănimii muncitoare (sărace şi mijlocaşe), pentru asigurarea bunei stări materiale şi culturale a poporului muncitor.

Elaborarea acestui prim plan de stat este numai o parte — desigur importantă — din munca de planificare a economiei Republicii noastre Populare. Partea cea mai grea, realizarea acestui plan, vine deabia acum.

Tovarăşul Stalin spune:

„...Planul de producţie înseamnă activitatea vie şi practică a milioane de oameni. Realitatea planului nostru de producţie o constitue milioanele de oameni ai muncii care făuresc o viaţă nouă. Realitatea programului nostru o constitue oamenii vii, noi toţi, voinţa noastră de a munci, hotărîrea noastră de a munci într'un mod nou, hotărîrea noastră de a îndeplini planul"[1].

Da, tovarăşi deputaţi, primul nostru plan necesită mobilizarea tuturor oamenilor muncii pentru a-l realiza, pentru a-l depăşi. Este necesară încordarea eforturilor muncitorimii, a tehnicienilor şi inginerilor, a ţărănimii muncitoare, a masselor tineretului muncitor, a femeilor muncitoare, a oamenilor de cultură

---

[1] *I. Stalin*, Opere, vol. 13, ed. P.M.R. 1952, pag. 85—86.

şi instituţiilor noastre de ştiinţă, printre care locul de frunte îl ocupă Academia Republicii Populare Române.

Intrecerile socialiste constitue în Republica noastră Populară unul din cele mai importante mijloace prin care vom putea realiza atât mărirea producţiei, a productivităţii muncii, cât şi scăderea preţului de cost, a preţului de vânzare.

Dar noi ştim că acest plan va provoca rezistenţă, ură şi duşmănie din partea acelora cărora le stau ca un spin în ochi succesele, victoriile Republicii noastre Populare.

Ei vor căuta pe toate căile să saboteze realizarea acestui plan. Este deaceea datoria tuturor oamenilor muncii, a tuturor acelora care-şi iubesc ţara şi vor să contribue prin efortul lor la desvoltarea, la progresul ei, să fie vigilenţi, să demaşte oriunde şi sub orice formă vor întâlni actele de sabotaj, piedicile de orice fel puse în calea realizării planului nostru.

In executarea acestui plan ne călăuzim de principiul luptei de clasă necruţătoare împotriva duşmanilor Republicii Populare Române şi ai poporului muncitor.

De realizarea şi depăşirea acestui plan depinde în bună măsură şi crearea — cu un ceas mai devreme — a condiţiilor economice pentru transformarea Republicii Populare Române într'o ţară a socialismului victorios.

Inainte, cu convingerea în capacitatea şi posibilităţile noastre de realizare şi depăşire a planului!

Să înlăturăm cu hotărîre, încredere şi entuziasm toate piedicile care vor sta în calea realizării lui! *(Membrii Prezidiului, ai Guvernului şi ai Marii Adunări Naţionale, în picioare, aplaudă puternic, viu şi îndelung, ovaţionând.)*

„Scânteia" nr. 1.311
din 28 Decembrie 1948